

5 mei, een vrije dag voor iedereen!

Van tijd tot tijd komt het zo maar voor....dat een gesprek over het leven van een mens ook gaat over de oorlog, over de tweede wereldoorlog om maar precies te zijn.

Van tijd tot tijd komt dat zo maar voor en dan blijkt vaak dat de herinneringen nog springle vend zijn, het lijkt dan haast alsof die oorlog nog niet voorbij is. Ik las laatst ook een titel van een boek: de oorlog gaat nooit voorbij. En dit geldt voor de herinneringen aan '40-'45, dit geldt ook voor andere herinneringen. Is Srebrenica echt over? Zijn de uitzendingen naar Afghanistan echt voorbij, ook in de herinnering, in de trauma's? Ik ben bang van niet.

Ik herinner me dat in mijn jeugd 5 mei elk jaar werd gevierd en dat dan ook (bijna) iedereen een vrije dag had. Dat is op een moment gewijzigd in het vieren van 5 mei om de vijf jaar. Waarom dat zo was, weet ik niet, maar het zal vast en zeker met de beste bedoelingen gebeurd zijn en in goed overleg want zo werkt onze overheid immers.

Zouden we dat terug kunnen draaien? Ik bedoel naar de tijd van mijn jeugd dat iedereen (nou ja, bijna iedereen dan) elk jaar op 5 mei vrij heeft en dat we zo elk jaar de vrijheid kunnen vieren. Je kunt dan denken aan festivals maar ook aan bezinning over bijvoorbeeld de betekenis van vrijheid. Vrijheid is ook een opdracht en een proces. Wij zijn ook niet helemaal vrij. In het menselijk bestaan zijn er elementen die ons gevangen houden, bijvoorbeeld knellende (oorlogs)herinneringen. Een vrije dag, die zinvol wordt ingevuld ter lering en vermaak, kan naar mijn mening e en Bevrijdingsdag zijn.

Welke politieke partij pakt dit op? Of....moet ik het ergens droppen?

Ds. Gerco Veening